

TEMPUS COUÛENDI LAPIDES

или **ВРЕМЯ СОБИРАТЬ КАМНИ...**

В переносном смысле выражение «Время собирать камни» означает время созидания. И сегодня я приглашаю читателей газеты окунуться в «Воспоминания о Будущем». Ни в коем случае не умаляя вклада в развитие ЗГИА предыдущих ректоров, следует подчеркнуть, что Виктор Аркадьевич Банах еще в студенческие годы, в 1982-м году, обращался к теме дальнейшего развития нашего вуза в своём дипломном проекте «Развитие ЗГИА на новой площадке». Очевидно, что темы проектов определялись в соответствии со стратегией развития вуза, которую уверенно реализовывала команда Первого ректора ЗФ ДМетИ-ЗИИ-ЗГИА. А планы у него были грандиозные!

Прожив ярчайшую, полную славных дел и свершений жизнь, Юрий Михайлович Потебня покинул этот мир в 1983-м году. Не случись этой катастрофы в жизни нашего молодого вуза, времени, оставшегося до развала страны, хватило бы и на строительство, и на развитие ЗИИ...

Вот что рассказывал о перспективах дальнейшего роста вуза первый из проректоров по АХР ЗИИ, ныне покойный Александр Александрович Полищук:

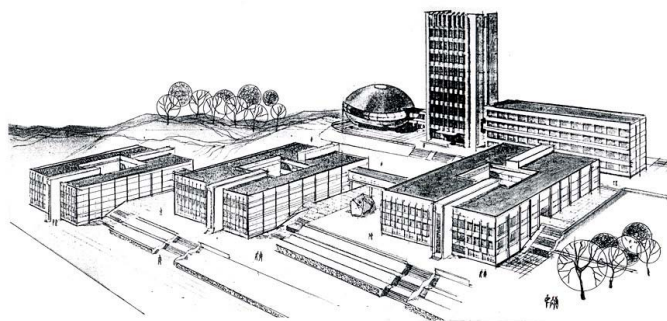
«После поездки на базу отдыха столичного вуза – МИСиС, – вспоминал Сан Саныч, – Юрий Михайлович стал размышлять над строительством базы отдыха для ЗИИ. Но вовсе не на Азовском море, а на Чёрном! И поскольку Потебня никогда не был «вторым», то присматривался Юрий Михайлович к Южному берегу Крыма, конкретно, к Пицунде (*вот где могли бы отдыхать мы с вами!*). Жаль, не успел...»

А возвращаясь к теме развития института, отметим, что «согласно генеральному плану развития ЗИИ, разработанному Днепропетровским проектным институтом ГИПРОВУЗ, предполагалось осваивать для вуза территорию от наших общежитий по улицам Трегубенко и Добролюбова к Днепру. Там и должны были находиться административные и факультетские (учебные) корпуса, стадион на 12000 мест, еще один спортивный комплекс, тир (ведь Потебня планировал открытие военной кафедры). Вот в связи с этими планами первого ректора и были распределены темы дипломных проектов между дипломниками строительного факультета...»

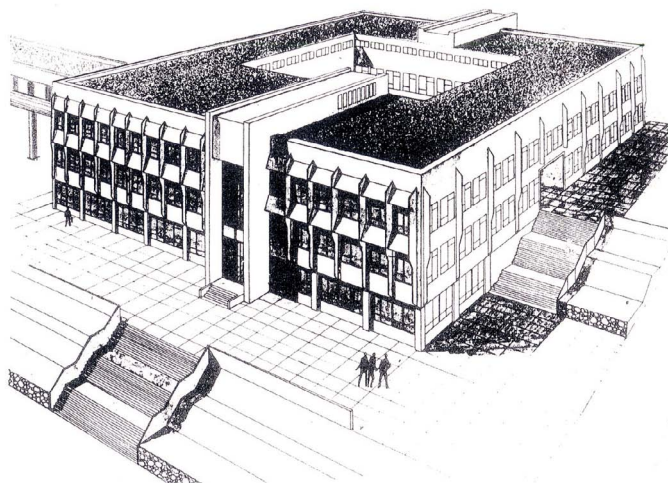
Проектантами, одним из которых и был наш нынешний ректор В.А. Банах, предлагалось строительство нового учебного комплекса с чудесным видом на Днепр в районе ул. Скальная. Каждому факультету планировалось отвести свой отдельный учебный блок (корпус) с внутренним двориком.

Кроме этого проектировались блоки инженерно-лабораторных и других, необходимых для жизнедеятельности вуза, служб. «Изюминкой» проекта служил конференц-зал универсального предназначения вместимостью до 1000 мест.

Проект был на самом деле реальный, и по разработкам дипломников Государственный проектный институт «Запорожгражданпроект» – ста-

1. Комплекс зданий ЗГИА на новой площадке.

2. Фрагмент генплана. Блок одного из факультетов)

рейшая проектная организация Запорожской области – выполнил макет генплана и часть чертежей.

Применительно к новой площадке были запроектированы и построены два девятиэтажных общежития новой формации.

Разумеется, реалии сегодняшнего дня совсем иные, чем это было в 70-80-х годах... Но, находясь на эмоциональном подъеме, коллектив ЗГИА полон сил и энергии для осуществления планов развития вуза.

Дорога, как известно, покоряется идущим...

**Профессор ЗГИА, доктор философии в архитектуре
Ю.П. Егоров**

Творчий шлях у непростому лабіринті студентського життя

Світлана Кириєнко,
кандидат мистецтвознавства, доцент

Попри напруженого ритму навчання завжди є час для творчості. За ініціативи студентів першого курсу факультету інформаційних і електронних технологій і за підтримки викладачів кафедри українознавства відкрито фотовиставку «Світосприйняття скрізь фотооб'єкти». Кращі роботи студентів Шумейка Даниїла, Осницького Михайла (АТП-15-1д), Ласинського Миколи (ЕС-15-1д), Литовченко Анни (СП-15-1д), Панфірової Валерії (МЕТ-13д), Ревуцького Олексія (ГЕ-15-1д), Вороніна Сергія, Лівадного Антона (БУД-15-1д), Канищева Василя (ТЕ-15-1д) були яскраво представлені у проекті арт-дизайн фото. Мистецький прояв аматорів знайшов втілення у відгуках учасників студентського наукового товариства з історії української культури ЗДІА.

Метод формування виставки полягав у комплексному системному підході до кожної роботи, а складність технічної естетики була вирішена синтезом засобів виразності та жанрової палітри фото (ретро, вінтаж, гламур, поп-арт). Використаний арт-дизайнерський стиль фотовиставки поєднав різні види мистецтв: дизайн, художнє фото, живопис, декоративно-ужиткове мистецтво. Склалося враження, що студенти академії достойно продемонстрували свої аматорські фото і не тільки. Організаторські і професійні здібності в технічному оснащенні виставки проявили студенти: Юхименко Євген, Вініченко Роман, Лебедев Артем, Ратушняк Андрій, Шавруков Максим, Рябовол Павло, Алієв Владислав, Суєтін Олександр, Пругло Олексій, що зумовило раціональне формування цілісного, гармонійного предметного середовища у поєднанні з естетично-художнім фото. Art вдало поєднав різні стилі, сюжети і образи. На візуальній основі фото використано предмети декоративно-ужиткового мистецтва з державними і національними символами.

Фотографія, як засіб самовираження і своєрідного світосприйняття, най-більш змістовно передає повноту швидкоплинного життя. Сюжет і гра кольорів фотографії виокремлюють ідею, яка і є наслідком психологічних факторів впливу і сприйняття. Яскраво представлені на виставці стилі pop-art і glamour. Причудливий і яскравий поп-арт, виражений яскравим колоритом фото під назвою «Кіт-філософ», «Собака-лизака», шокує і викликає сплеск позитивних емоцій.

Гламурівський шарм, розкіш, краса, блиск, еротизм, чарівність віддзеркалюють фото «Дівчина-мрія», «Грація», «Замріяна», і хоча glamour на любительському рівні неможливий, все ж роботи заслуговують на увагу і говорять про вишуканість смаку авторів і їх причетність до розуміння прекрасного. Вражають фото: «Степова веселка», «Небо над Енергодаром», «Пристань надій», «Магія Хортиці», «Ромашковий рай», «Бджолині будні», які передають шалену красу неповторної миті природи.

Хочеться подякувати всіх студентів, хто був причетний до організації проекту і побажати подальших творчих задумів. У наш стрімкий час єднається людина і природа. Це той духовний і фізичний стан, до якого прагне кожна особистість, що мріє очиститися від зла і потворства. І як би ми далеко не відійшли від природного життя, ще дивимось на хмари, які плінуть в далечінь, застигли скелі і пороги Дніпра, одинокий тихий безсмертник серед флори легендарного острова, щедre пшеничне колосся, що злітає в небо, тіністі парки, газони, квіти, замріяні обличчя наших рідних і близьких.

Все ж гармонія життя існує!

Світлана Кириєнко,
доцент кафедри українознавства

Ідучи третім поверхом, скажімо, на пару з історії української культури, неодмінно натрапиш оком на фотовиставку під промовистою назвою «Світосприйняття крізь фотооб'єкти». Вже простий перегляд фото, скажу я вам, дає надію. В наш час тотального селфі будь-яке фото, яке зображує не самого фотографа, свідчить про здатність сприймати навколишній світ.

Серед тем переважають пейзажна та флористична. А серед пейзажних фото найбільше зображень Дніпра. Наш Дніпр широкий на цих фото постає таким різним: ось він, напевно, улітку, під чистим-чистим, синім-синім, насиченим-насиченим небом; ось він же, але вже під хмарним небом, схвилюваним та меланхолійним; ось Дніпро уночі, вкритий мороком, і лише серпик у небі та його молодший брат, корабель на обрії, виділяються на нічному тлі. А ось Дніпро взимку, скутий кригою. А ось він знову влітку, і захмарене небо над ним, і сонячне світло, що пробивається крізь хмари, і біла «доріжка» на воді. Фото має назву «Пристань надії».

